

DECIZIE

17 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ  
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător  
Judecători

Tatiana Vieru  
Mariana Pitic  
Oleg Sternioală

examinând recursurile declarate de Alexandru Crăciun și lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev,

în pricina la cererea depusă de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev privind încasarea de la Alexandru Crăciun, Cristina Cebotaru a remunerației lichidatorului și a cheltuielilor aferente, împotriva încheierii din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 08 octombrie 2014, Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Ciocana a depus cerere introductivă privind intentarea procesului de insolabilitate în privința SRL „Taxi Revoluție”.

Prin încheierea din 23 octombrie 2014 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de Inspectoratul Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Ciocana privind intentarea procesului de insolabilitate în privința SRL „Taxi Revoluție”, cod fiscal 1009600041515, cu sediul pe str. M. Sadoveanu, nr.4/9, of.47, mun.Chișinău; în scopul prevenirii modificării stării bunurilor debitorului, în perioada de până la intentarea procesului de insolabilitate a fost dispusă aplicarea măsurilor de asigurare în conformitate cu prevederile art. 24 al Legii insolabilității; în funcția de administrator provizoriu al SRL „Taxi Revoluție” a fost desemnat ÎI „Ruslan Vasiliev”, deținătorul certificatului nr. 14279 din 11 decembrie 2019.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2014 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea introductivă depusă de Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Ciocana; a fost intentat procesul de insolabilitate în privința SRL „Taxi Revoluție”; a fost dispusă inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea SRL „Taxi Revoluție”; în funcția de lichidator a fost desemnat ÎI „Ruslan Vasiliev”.

La 25 septembrie 2015, lichidatorul SRL „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev a depus cerere, prin care a solicitat încasarea, în mod solidar, de la membrii organelor de conducere ale SRL „Taxi Revoluție”- conducătorul și fondatorul Alexandru Crăciun și contabilul Cristina Cebotaru a remunerației lichidatorului și cheltuielile aferente pentru perioada 11 decembrie 2014- 16 iunie 2015 în mărime de 80250 lei.

În motivarea cererii lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”- Ruslan Vasiliev a invocat că la data de 11 martie 2015 s-a petrecut Adunarea creditorilor SRL „Taxi Revoluție”, în cadrul căreia a fost stabilită remunerația lichidatorului în mărime de 12000 lei lunar începând cu data de 11 decembrie 2014, cheltuielile aferente în sumă de 1000 lei lunar și onorariu de succes în cuantum de 3%. Astfel, pentru perioada 11 decembrie 2014 – 16 iunie 2015 remunerația lichidatorului constituie suma de 74000 lei, conform calculului după cum urmează:  $12000 \times 6 \text{ luni} = 72000 \text{ lei}$  (11 decembrie 2014-11 iunie 2015),  $12\ 000 \text{ lei} / 30 \text{ zile} = 400 \text{ lei/zi} \times 5 \text{ zile}$  (11 iunie 2015-16 iunie 2015) = 2000 lei,  $72000 \text{ lei} + 2000 \text{ lei} = 74000 \text{ lei}$ ), iar cheltuieli aferente constituie suma de 6250 lei.

Prin încheierea din 17 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău a fost admisă cererea lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev cu privire la încasarea remunerației și a cheltuielilor aferente; s-a încasat în mod solidar de la Alexandru Crăciun și Cristina Cebotaru creanța sub formă de remunerație a lichidatorului și cheltuielile aferente pentru perioada 11 decembrie 2014-16 iunie 2015 în sumă de 80250 lei.

La 02 august 2016, Cristina Cebotaru a declarat recurs împotriva încheierii din 17 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat repunerea în termenul de declarare a recursului, casarea în parte a încheierii cu emiterea unei noi încheieri în această parte prin care să fie respinse cererile privind încasarea de la Cristina Cebotaru în beneficiul lichidatorului SRL „Taxi Revoluție” - Ruslan Vasiliev a remunerației și a cheltuielilor aferente pentru perioada 11 decembrie 2014-16 iunie 2015 în sumă de 80250 lei.

Prin decizia din 02 noiembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de Cristina Cebotaru și a fost casată integral încheierea din 17 noiembrie 2015 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea pricinii la rejudecare în Curtea de Apel Chișinău.

În cadrul ședinței de judecată a instanței de insolabilitate în cadrul rejudecării pricinii, lichidatorul SRL „Taxi Revoluție” - Ruslan Vasiliev a susținut cererea privind încasarea în mod solidar de la Alexandru Crăciun și Cristina Cebotaru a remunerației lichidatorului și cheltuielile aferente pentru perioada 11 decembrie 2014-16 iunie 2015 în sumă de 80250 lei și a solicitat admiterea acesteia conform solicitărilor.

Prin încheierea din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis parțial cererea depusă de lichidatorul SRL „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev privind încasarea remunerației lichidatorului și a cheltuielilor aferente în sumă de 80250 lei; s-a încasat de la conducătorul și fondatorul SRL „Taxi Revoluție”- Alexandru Crăciun în beneficiul lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”- Ruslan Vasiliev remunerația pentru perioada de 11 decembrie 2014-16 iunie 2015 în sumă de 37000 lei și cheltuielile aferente în sumă de 3000 lei, în total 40000 lei; în rest cererea lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev împotriva lui Alexandru Crăciun și Cristina Cebotaru s-a respins ca neîntemeiată și ca fiind depusă peste termen în privința Cristinei Cebotaru.

La 20 februarie 2017, lichidatorul SRL „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev a declarat recurs împotriva încheierii din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu soluționarea problemei în fond prin decizie.

La 07 aprilie 2017, lichidatorul SRL „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev a înregistrat recursul motivat împotriva încheierii din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu soluționarea problemei în fond prin decizie cu încasarea remunerației lichidatorului și a cheltuielilor aferente pentru perioada 11 decembrie 2014-16 iunie 2015 în sumă de 80250 lei, în mod solidar, de la membrii organelor de conducere ale SRL „Taxi Revoluție”- conducătorul și fondatorul SRL „Taxi Revoluție” -Alexandru Crăciun și contabilul Cristina Cebotaru, conform hotărârii adunării creditorilor din 11 martie 2015.

În motivarea recursului s-a invocat că încheierea este neîntemeiată și adoptată cu încălcarea normelor legale.

Menționează că, în contextul prevederilor art.70 al Legii insolvenței nr.149 pentru îndeplinirea funcțiilor, administratorul/lichidatorul are dreptul la remunerație și la compensarea cheltuielilor aferente și pentru îndeplinirea funcțiilor sale lichidatorul are dreptul la remunerarea fixă achitată lunar din patrimoniul debitorului, iar în cazul lipsei acestuia achitarea remunerării fixe trece în contul organelor de conducere menționate la art.247 al Legii insolvenței. Remunerația fixă a lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor sau după caz de către adunarea creditorilor. Astfel, conform procesului-verbal al ședinței Adunării creditorilor din 11 martie 2015, de către adunarea creditorilor a SRL „Taxi Revoluție” s-a stabilit remunerația fixă pentru lichidator în mărime de 12000 lei lunar începând cu 11 decembrie 2014; cheltuieli aferente în sumă de 1000 lei lunar și remunerația de succes în cuantum de 3%. Remunerația lichidatorului SRL „Taxi Revoluție” a fost stabilită în conformitate cu Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012.

Consideră că, prevederile Codul Muncii și ale Legii salarizării nr.847 din 14 februarie 2002 nu sunt relevante speței, deoarece între debitor/reprezentantul debitorului și lichidator nu sunt identificate careva raporturi de muncă, la fel, nu este încheiat un contract individual sau colectiv de muncă sau alt tip de contract, iar activitatea administratorului insolvenței/lichidatorului este reglementată de Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, inclusiv și atribuțiile.

Referitor la afirmația precum că Cristina Cebotaru a activat în funcția de contabil al SRL „Taxi Revoluție” până a sfârșitul lunii decembrie 2010, relevă că din informația Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Ciocana din 17 ianuarie 2017 și anume din Registrul dărilor de seamă a agenților economici Cristina Cebotaru la data de 18 februarie 2011 a depus darea de seamă a SRL „Taxi Revoluție”, ceea ce, în opinia sa, demonstrează faptul că Cristina Cebotaru a activat în continuare în cadrul SRL „Taxi Revoluție” și cade sub incidența art. 247 al Legii insolvenței.

Concomitent susține recurentul că, în cadrul actelor de evidență contabilă a SRL „Taxi Revoluție” lipsește Registrul de evidență a circulației carnetelor de muncă, cât și Registrul evidenței ordinelor, ce ar demonstra concedierea Cristinei Cebotaru din funcția de contabil al SRL „Taxi Revoluției”. Nu a fost prezentat nici un ordin de concediere, ce ar demonstra înlăturarea Cristinei Cebotaru de la obligațiile sale ca contabil.

Afirmă că, în contextul prevederilor art.5 al Legii insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, nu este prevăzută ca atribuție a instanței de insolvență modificarea remunerației administratorului insolvenței/lichidatorului în cadrul procesului de

faliment simplificat, această fiind oportună doar în cadrul etapei provizorii. Atribuția privind majorarea sau micșorarea onorariului fix al lichidatorului ține de competența comitetului creditorilor/adunării creditorilor și nicidecum de competența instanței de insolabilitate.

La 01 martie 2017, Alexandru Crăciun a declarat recurs împotriva încheierii din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia în partea admiterii cererii lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”-Vasiliev Ruslan privind încasarea remunerației în sumă de 37000 lei și a cheltuielilor aferente în sumă de 3000 lei pentru perioada 11 decembrie 2014-16 iunie 2015; emiterea unei noi hotărâri de respingere ca neîntemeiate a cererii lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”-Vasiliev Ruslan privind încasarea de la Alexandru Crăciun a remunerației și cheltuielilor aferente pentru perioada 11 decembrie 2014-16 iunie 2015 în sumă de 80250 lei.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de insolabilitate a interpretat eronat legea și nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele cauzei.

Susține că, în contextul art. 128 alin. (1) Codul muncii care prevede noțiunea de salariu / remunerație, art. 95 alin.(2) Codul muncii care prevede durata normală a timpului de muncă, art. 98 alin. (1) Codul muncii care prevede repartizarea timpului de muncă în cadrul săptămânii și în contextul art. 106 din Codul muncii, care prevede ținerea în modul stabilit a evidenței timpului de muncă, pentru a decide asupra cuantumului onorariului fix al lichidatorului Ruslan Vasiliev, urma a prezenta și a fi luat în considerare timpul efectiv dedicat debitorului SRL „Taxi Revoluție”. Or, conform pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 165 din 09 martie 2010 cu privire la cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, cuantumul minim garantat al salariului în sectorul real, începând cu 01 mai 2014 constituia 9,77 lei per oră sau 1650 lei pe lună, calculat pentru un program complet de lucru în medie de 169 de ore pe lună, iar din 01 mai 2015 s-a stabilit- 11,25 lei per oră sau 1900 lei pe lună, calculat pentru un program complet de lucru în medie de 169 de ore pe lună.

Indică recurentul că, în speță lichidatorul calculează 30 de zile de muncă. Conform prevederilor art. 63 alin. (8) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, una și aceeași persoană poate fi desemnată nelimitat în funcția de administrator provizoriu și în funcția de lichidator în procedura simplificată a falimentului, în funcția de administrator al insolabilității și de lichidator al procedurii falimentului în maxim 10 întreprinderi insolabile. Concomitent, una și aceeași persoană poate fi desemnată la 5 întreprinderi unde se aplică planul cu continuarea activității debitorului și la 10 întreprinderi unde se aplică planul în cumul cu planul de lichidare a patrimoniului. Pornind de la specificul activității, consideră că lichidatorul Ruslan Vasiliev este desemnat în funcția de administrator al insolabilității și/sau lichidator la mai multe întreprinderi aflate în procedură de insolabilitate/faliment, ceea ce face imposibilă desfășurarea activității în funcția de administrator al insolabilității al debitorului SRL „Taxi Revoluție” pe durata de muncă de 40 ore/săptămână pe parcursul a 5 zile lucrătoare, astfel încât să se poată atinge programul complet de lucru pentru care este stabilit cuantumul salariului minim în mărime de 9,77 lei / oră, iar din 01 mai 2015 -în mărime de 11,25 lei/oră.

Remarcă recurentul că, în cadrul ședinței de judecată avocatul Igor Verejan a relatat instanței de insolabilitate că conform materialelor dosarului de insolabilitate, lichidatorul SRL “Taxi Revoluție” – Ruslan Vasiliev și-a exercitat

atribuțiile doar maxim două săptămâni complete, luând în considerare numărul de ședințe la care a participat în această perioadă (cinci ședințe), o ședință a adunării creditorilor și două rapoarte pe toată perioada. În dosar nu sunt reflectate toate acțiunile și astfel afirmă că lichidatorul SRL “Taxi Revoluție” –Ruslan Vasiliev în cadrul dosarului respectiv și-a exercitat atribuțiile timp de o lună completă, adică 169 ore.

Opinează că, cuantumul onorariului fix al administratorului insolvenței urma a fi stabilit de adunarea creditorilor rezultând din timpul mediu efectiv lucrat în funcția de lichidator al debitorului SRL „Taxi Revoluție” în proces de insolvență în corespundere cu prevederile art. 155 alin. (1) al Codul muncii și art. 26 alin. (1) al Legii salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, având în vedere cumularea de către Ruslan Vasiliev a funcției de administrator/lichidator cu alte funcții similare deținute în cadrul altor întreprinderi aflate în procedură de insolvență/faliment. Or, cum derivă din prevederile art. 155 alin. (1) Codul muncii și art. 26 alin. (1) al Legii salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, art. 70, alin.(5) a Legii insolvenței, în cazul cumulului de funcții salariul / remunerația / onorariul fix lunar se stabilește pentru munca realmente prestată sau pentru timpul efectiv lucrat.

Relevă că, din lipsa masei debitoare a SRL “Taxi Revoluție” a fost intentat procesul de faliment simplificat, iar conform specificului său, falimentul simplificat nu necesită antrenarea lichidatorului în activități de inventariere a bunurilor, evaluare, valorificare, etc., activități care provoacă efort și multă muncă, fapt ce se remunerează cuvenit, conform lucrului efectuat.

Consideră că, lichidatorul Ruslan Vasiliev intenționat a tergiversat procesul mai multe luni pentru a beneficia nejustificat de o remunerație exagerat de mare. Conform hotărârii instanței de insolvență nr. 2i-504-2/14 din 22 decembrie 2015 a fost admisă cererea lichidatorului Ruslan Vasiliev privind validarea popririi terțului poprit Constantin Manolache față de SRL “Taxi Revoluție” în sumă de 2645 euro, iar conform hotărârii instanței de insolvență nr. 2i-504-3/14 din 22 decembrie 2015 a fost admisă cererea lichidatorului Ruslan Vasiliev privind validarea popririi terțului poprit Valeriu Niță față de SRL “Taxi Revoluție” în sumă de 5197 euro, creanțe ce acoperă integral cheltuielile de procedură și creanța creditorului Inspectoratul Fiscal de Stat. Soarta acestor titluri executorii nu se cunosc, ceea ce demonstrează că lichidatorul Ruslan Vasiliev nu întreprinde nici o acțiune întru recuperarea creanțelor și stingerea datoriilor apărute față de creditorul Inspectoratul Fiscal de Stat și pretinsele cheltuielile de procedură neprobate.

Sușține recurentul că, toate cheltuielile, inclusiv și de publicare în Monitorul Oficial au fost suportate de către el personal, la solicitările lichidatorului Ruslan Vasiliev. Or, la materialele cauzei nu a fost prezentat de către lichidator nici o dovadă privind suportarea cheltuielilor aferente în conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă (în vigoare la momentul declarării recursurilor), termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen

de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvabilitate a adoptat încheierea contestată la data de 14 februarie 2017, iar lichidatorul SRL „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev a declarat recurs la data de 20 februarie 2017 și Alexandru Crăciun –la data de 01 martie 2017, ceea ce denotă că ambele recursuri sunt în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile declarate de Alexandru Crăciun și lichidatorul SRL „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev, întemeiate și pasibile de a fi admise, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, restituind pricina spre rejudecare.

Conform art. 1 alin.(4) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Colegiul precizează că în contextul prevederilor art. 5 alin.(5) lit. c) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, una din principalele competențe ale instanței de insolvabilitate în cadrul prezentei legi este desemnarea administratorului provizoriu și fixarea remunerației lui, desemnarea administratorului insolvabilității sau, după caz, a lichidatorului care va administra procedura până la confirmarea ori, după caz, până la înlocuirea sa de către adunarea creditorilor, precum și stabilirea atribuțiilor lui pentru această perioadă.

Conform art. 66 alin.(1) lit.e) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, unul din drepturile lichidatorului este primirea remunerației în modul stabilit de lege.

Conform art. 70 alin.(1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, pentru îndeplinirea funcțiilor, administratorul/lichidatorul are dreptul la remunerație și la compensarea cheltuielilor aferente.

Conform art. 70 alin.(13) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvabilitate sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art.247.

Din materialele pricinii rezultă că prin cererea depusă, lichidatorul SRL „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev pretinde încasarea, în mod solidar, de la membrii organelor de conducere ale SRL „Taxi Revoluție”- conducătorul și fondatorul Alexandru Crăciun și contabilul Cristina Cebotaru a remunerației lichidatorului și a cheltuielilor aferente pentru perioada 11 decembrie 2014- 16 iunie 2015 în mărime de 80250 lei.

Prin încheierea din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis

parțial cererea depusă de lichidatorul SRL „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev și s-a încasat de la conducătorul și fondatorul SRL „Taxi Revoluție”- Alexandru Crăciun în beneficiul lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”- Ruslan Vasiliev remunerația pentru perioada de 11 decembrie 2014-16 iunie 2015 în sumă de 37000 lei și cheltuielile aferente în sumă de 3000 lei, în total 40000 lei. În rest s-a respins ca neîntemeiată cererea lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev împotriva lui Alexandru Crăciun și Cristina Cebotaru, iar în privința Cristinei Cebotaru și ca fiind depusă peste termen (Vol.II, f.d.68-74).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că încheierea contestată este adoptată contrar normelor de drept, or, instanța de instanța de insolabilitate nu a elucidat pe deplin circumstanțele cauzei.

Colegiul reține că prin recursul declarat de către Alexandru Crăciun, inclusiv și în referința depusă la cererea privind încasarea remunerației (Vol. II, f.d.13-14), ultimul invocă existența a două hotărâri judecătorești ale instanței de insolabilitate din 22 decembrie 2015 privind validarea propriei a terțului poprit Constantin Manolache față de SRL „Taxi Revoluție” în sumă de 2645 euro și a terțului poprit Valeriu Niță față de SRL „Taxi Revoluție” în sumă de 5197 euro, care, în opinia recurentului, acoperă integral cheltuielile de procedură și creanța creditorului Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău.

La acest capitol, Colegiul menționează prevederile art. 2 al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, conform cărora masa debitoare reprezintă bunuri, inclusiv mijloace bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, aflate în proprietatea debitorului la data intentării procesului de insolabilitate, dobândite sau recuperate pe parcursul acestuia, cu excepția bunurilor care, potrivit legii, nu sunt pasibile de executare silită.

Conform art. 39 alin.(1) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolabilitate, precum și cele pe care acesta le dobândește și le recuperează pe parcursul procesului.

În contextul dat, Colegiul notează că sumele obținute ca rezultat al validării popririi, în sensul Legii insolabilității, de asemenea, fac parte din masa debitoare a debitorului SRL „Taxi Revoluție”.

Concomitent Colegiul remarcă că, din textul încheierii contestate nu se disting anumite ipoteze ale instanței de insolabilitate prin care ar fi fost supuse aprecierii argumentele conducătorului și fondatorului SRL „Taxi Revoluție”- Alexandru Crăciun invocate în acest sens referitor la soarta documentelor executorii eliberate în baza hotărârilor de validare a popririlor.

De altfel, la materialele pricinii lipsesc confirmări ce ar atesta punerea în executare sau chiar executarea hotărârilor privind validarea popririlor terțului poprit Constantin Manolache în sumă de 2645 euro și a terțului poprit Valeriu Niță în sumă de 5197 euro.

Astfel, la rejudecarea pricinii urmează a fi verificate aceste circumstanțe în scopul excluderii confuziilor admise în acest sens, or, în condițiile când bunurile obținute ca rezultat al validării popririi, la fel, fac parte din masa debitoare, instanța de insolabilitate avea obligația de a verifica aceste aspecte și a da un răspuns cert

supozițiilor invocate de către conducătorul SRL „Taxi-Revoluție”-Alexandru Crăciun.

Un alt aspect ce urmează a fi verificat la rejudecarea pricinii reprezintă și cuantumul cheltuielilor aferente procesului de insolabilitate, or, suma pretinsă cu titlu de cheltuieli de către lichidator urmează a fi justificată. Această circumstanță urmează a fi verificată la rejudecarea pricinii prin prima argumentelor și probelor prezentate de ambele părți, după caz, în condițiile când Alexandru Crăciun pretinde că a suportat personal toate cheltuielile, inclusiv și de publicare în Monitorul Oficial, la solicitările lichidatorului Ruslan Vasiliev.

Or, această ipoteză precum că a suportat cheltuielile personal a fost invocată de către Alexandru Crăciun și în referința depusă la cererea lichidatorului (Vol.II, f.d.13-verso), însă instanța de insolabilitate a lăsat acest argument fără un răspuns și fără o analiză prin prisma normelor de drept în raport cu circumstanțele și probele prezentate.

În sensul art. 6 CEDO, instanțele de judecată trebuie să indice, cu suficientă claritate, motivele pe care se întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale, noțiunile ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

CtEDO, în cauza *Suominen vs Finlanda*, a reținut că „... o funcție a unei decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult ca atât, o hotărâre motivată oferă părții posibilitatea să o conteste, precum și posibilitatea de a revedea decizia de către instanța de recurs. Doar prin adoptarea unei decizii motivate poate avea loc un control public a administrării justiției”.

Totodată, în cauza *Van de Hurk vs Olandei*, hotărârea din 19 aprilie 1994, și cauza *Dulaurans v. Franței*, Hotărârea din 21 martie 2000, paragraful 33, CtEDO a statuat că dreptul la un proces echitabil nu poate fi considerat efectiv decât dacă cererile și observațiile părților sunt într-adevăr „auzite”, adică examinate conform normelor de procedură de către tribunalul sesizat. Altfel spus, art. 6 impune „tribunalului” obligația de a proceda la o examinare efectivă a mijloacelor, argumentelor și al elementelor de probă ale părților, cel puțin pentru a le aprecia relevanța”.

Cu referire la recursul declarat de către lichidatorului SRL „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev, Colegiul reține următoarele.

Colegiul reiterează că, în contextul prevederilor art. 66 alin.(1) lit. e), 70 alin.(1) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, pentru îndeplinirea funcțiilor, administratorul/lichidatorul are dreptul la remunerație și la compensarea cheltuielilor aferente.

Conform art. 70 alin.(2), (3) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, remunerația administratorului/lichidatorului se constituie din onorarii fixe și onorarii de succes sub formă procentuală și se achită în monedă națională, inclusiv în cazul în care remunerația se determină în funcție de creanțe/sume în valută străină. Cuantumul onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară

unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.

Colegiul precizează că prin încheierea contestată, instanța de insolvabilitate a admis parțial cererea lichidatorului SRL „Taxi Revoluție” și din suma de 80250 lei, pretinsă în mod solidar, de la conducătorul și fondatorul Alexandru Crăciun și contabilul Cristina Cebotaru, a dispus doar încasarea sumei de 37000 lei cu titlu de remunerație și a sumei de 3000 lei cu titlu de cheltuieli aferente și doar de la conducătorul și fondatorul Alexandru Crăciun.

Concomitent Colegiul reține că prin hotărârea din 15 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău a fost aprobat raportul de lichidare și bilanțul de lichidare al SRL „Taxi Revoluție” și a fost încetat procesul de insolvabilitate în privința SRL „Taxi-Revoluție” cu radierea întreprinderii din Registrul de stat al persoanelor juridice fără degrevarea SRL „Taxi-Revoluție” de obligația privind achitarea creditorilor validați a sumei de 30000 lei în beneficiul Inspectoratului Fiscal de Stat mun. Chișinău, Direcția Administrare Fiscală Ciocana și a creanței în formă de remunerație a lichidatorului în sumă de 80250 lei (Vol.I, f.d.175-178).

Astfel, Colegiul constată contradicții esențiale între actele de dispoziție ale aceleiași instanțe de judecată, care mai întâi prin hotărâre acceptă suma de 80250 lei ca remunerație a administratorului și cheltuieli aferente, iar ulterior, prin încheiere, stabilește ca fiind întemeiată de a fi încasată doar suma de 40000 lei.

Or, la rejudecarea pricinii acest aspect urmează a fi verificat, în condițiile când se constată existența contradicțiilor ce creează confuzii privind certitudinea constatărilor instanței de insolvabilitate.

De asemenea, o altă circumstanță ce necesită a fi verificată la rejudecarea pricinii constituie și dacă Cristina Cebotaru a activat sau nu în cadrul SRL „Taxi-Revoluție” în funcția de contabil și în ce perioadă, deoarece constatarea instanței de insolvabilitate la acest aspect este una incertă.

Or, instanța de insolvabilitate a reținut că Cristina Cebotaru nu cade sub incidența art. 70 alin.(13), 247 alin.(1) al Legii insolvabilității, iar în contextul prevederilor art. 247 alin.(2) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, cererea înaintată împotriva Cristinei Cebotaru ar fi fost depusă și peste termen.

În acest context, Colegiul reține că din extrasul eliberat Casa Națională de Asigurări Sociale, pe care și s-a axat instanța de insolvabilitate, rezultă că Cristina Cebotaru a activat la SRL „Taxi-Revoluție” în perioada 01 septembrie 2010-31 decembrie 2010 (Vol.I, f.d.204). Însă, totodată din materialele pricinii rezultă că Cristina Cebotaru la 16 septembrie 2015 acționează în numele SRL „Taxi-Revoluție” și expediază înscrisuri prin intermediul poștei electronice (f.d.48).

În atare circumstanțe, în condițiile când se pretinde că Cristina Cebotaru a activat la SRL „Taxi-Revoluție” până în decembrie 2010, se creează o incertitudine referitor la perioada de activitate a acesteia, deoarece în septembrie 2015 exercită anumite acțiuni din numele SRL „Taxi-Revoluție” expediind acte întocmite de SRL „Taxi-Revoluție”, pe de o parte, dar totodată susține că a activat până în decembrie 2010. Or, actele de activitate a persoanei juridice se păstrează la sediul acesteia rezultând din prevederile art. 10 alin.(2) al Legii privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007, conform cărora societatea păstrează documentele prevăzute la alin.(1) (enumerare actele obligatorii spre păstrare) la sediul societății și nu la persoana fizică.

Chiar și în condițiile când în privința societății se intentează procesul de insolvență și se dispune inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea societății ca și în speță, se dispune și predarea gestiunii patrimoniului de la debitor cu toate actele de constituire, inclusiv și alte acte aferente activității acestuia.

La caz, Colegiul consideră pertinente și prevederile art. 2 alin.(2) al Legii privind societățile cu răspundere limitată nr. 135 din 14 iunie 2007, conform cărora societatea își exercită, de la data constituirii, drepturile și obligațiile sale prin intermediul administratorului, iar art. 71 alin.(1) al aceleiași Legi, prevede drepturile administratorului, inclusiv și de reprezentare a societății și/sau de eliberare altor persoane mandat pentru săvârșirea unor anumite acte juridice, dacă aceasta nu este interzis prin actul de constituire.

În contextul normelor precitate și pornind de la faptul că în privința SRL „Taxi-Revoluție” a fost intentat procesul de insolvență prin hotărârea din 11 decembrie 2014, în condițiile când Cristina Cebotaru ar fi activat la SRL „Taxi-Revoluție” doar până în decembrie 2010, însă în septembrie 2015 expediază acte ce țin de activitatea SRL „Taxi-Revoluție”, se impune necesitatea verificării perioadei de activitate a Cristinei Cebotaru în cadrul acestei societăți și dacă a activat sau nu ulterior lunii decembrie 2010.

La acest capitol, Colegiul apreciază ca fiind raționale și argumentele recurentului-lichidatorului Ruslan Vasiliev precum că conform Registrului dărilor de seamă a agenților economici, Cristina Cebotaru la data de 18 februarie 2011 a depus darea de seamă a SRL „Taxi Revoluție”.

Aici Colegiul consideră necesar a menționa și prevederile art. 36 alin.(1) al Legii contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, conform cărora situațiile financiare vor fi semnate până la momentul prezentării lor utilizatorilor de către persoanele ce reprezintă conducerea entității.

În aceste condiții este evident că instanța de judecată examinând pricina nu s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor juridice, obiecțiile părților, nu a stabilit cu certitudine circumstanțele importante întru soluționarea justă a pricinii, situație care duce la imposibilitatea instanței de recurs să exercite controlul judiciar asupra soluției date și să verifice temeinicia actului de dispoziție cu privire la oricare dintre temeiurile prevăzute de lege.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de insolvență contestată este adoptată fără elucidarea completă a circumstanțelor pricinii, cu încălcarea normelor de drept în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile declarate, cu casarea încheierii din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de insolvență-Curtea de Apel Chișinău.

În conformitate cu art. 427 lit. b), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admit recursurile declarate de Alexandru Crăciun și lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev.

Se casează încheierea din 14 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina la cererea depusă de lichidatorul Societății cu Răspundere Limitată „Taxi Revoluție”-Ruslan Vasiliev privind încasarea de la Alexandru Crăciun, Cristina Cebotaru a remunerației lichidatorului și a cheltuielilor aferente, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de insolabilitate-Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Mariana Pitic

Oleg Sternioală